

[Socialministeren.]

tagerne havde regnet med helt andre tal, for at de kunne få lejlighed til at komme frem med det, der er tale om her. Jeg gør altså opmærksom på, at rentemodtagerne selv har ønsket det, og at jeg har troen på, at de også kan administrere deres penge, men at det ærede medlem altså ikke mener, de kan det.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne minde det ærede medlem hr. Bøgholm om — hvad der sikkert ikke er gået op for ham — at det er forholdene i Danmark, vi behandler i øjeblikket, forholdene for rentemodtagerne her i landet og ikke for rentemodtagerne i Østtyskland eller andre steder.

Den højtærede socialminister påstår stadig, at det har været rentemodtagernes ønske at få beløbene slået sammen. Jeg har sagt, at jeg ikke ville se bort fra, at de har haft dette ønske, men det har også været deres ønske at få en betryggende folkepension, og det får de ikke pr. 1. april; de får ikke én øre mere før pr. 1. oktober, og deraf er kalamiteten kommet. Havde man givet dem folkepension fra 1. april, havde meget været anderledes, så havde de kunnet mærke en forbedring, men nu får de akkurat samme beløb som før og skal klare sig under nye og dårlige vilkår.

Socialministeren (Strøm): Det kommer da an på, om vi så samtidig med, at vi havde gennemført folkepensionen, også havde gjort det, vi nu har gjort, da vi har lagt samtlige tillæg til; ellers ville rentemodtagerne ikke have fået så meget, som de får pr. 1. april.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu afvikler de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bøgholm: Det, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen burde have svaret på, var naturligvis, om det ærede medlem, også når det gælder vore gamle, deler den opfattelse, der er gjort gældende af Østtysklands kommunistiske statsminister, nemlig at man skal tage mindre hensyn til dem, fordi de står uden for produktions-

processen, og tage mere hensyn til „arbejdets helte“, „aktivisterne“, og hvad de andre hedder. Det var det spørgsmål, det ærede medlem ikke svarede på.

Formanden: Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har ordet for en kort bemærkning.

Der bliver derefter ikke givet ordet for flere korte bemærkninger under denne forhandling.

Ragnhild Andersen: Jeg føler trang til at spørge det ærede medlem hr. Bøgholm, om han mener, at vi herhjemme skal forhøje aldersrenten til et beløb, der svarer til den gennemsnitlige arbejds løn, for det er i virkeligheden det, det ærede medlem står og taler for. Hvis det ærede medlem mener det, havde det været rimeligt, at det ærede medlem støttede vort forslag om højere brændselshjælp til rentemodtagerne; men nej, dér kommer det ærede medlem ikke ind på de gamles problemer herhjemme.

Til den højtærede socialminister vil jeg gerne sige, at der er stadig væk et problem — selv om De ikke vil se det, højtærede socialminister!

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hjortnæs: Da der er udtrykt ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til ministeren for Grønland af Oluf Pedersen. („Vil ministeren under hensyn til det nu foreliggende tilbud om befragtning fremover søge bygningen af det nye Grønlandsskib udsat, indtil spørgsmålet har været drøftet på ny og bevillingen har fået folketingets tilslutning?“).